

**جناب آقای دکتر سیمائی صراف،
وزیر محترم علوم، تحقیقات و فناوری**

با سلام و احترام،

شورای مرکزی کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران لازم می‌داند با احساس مسئولیت نسبت به شرایط جاری دانشگاه‌ها، نگرانی عمیق خود را از استمرار بلاتکلیفی در اجرای مصوبه ترمیم حقوق اعضای هیئت علمی به استحضار رسانده و هشدار دهد که بر پایه ارزیابی‌ها و بازخوردهای موجود، این موضوع در بخش قابل توجهی از دانشگاه‌های کشور از سطح یک مطالبه معمول صنفی فراتر رفته و در صورت تداوم، می‌تواند به مسئله‌ای با پیامدهای دشوار در مدیریت فضای دانشگاهی تبدیل شود.

آنچه امروز در دانشگاه‌ها مشاهده می‌شود، دیگر صرفاً نارضایتی ناشی از یک مطالبه معیشتی نیست. ماه‌ها تعلیق، ابهام، ارجاع‌های مکرر میان دستگاه‌ها، انباشت معوقات و طرح وعده‌های مکرر بدون مشاهده نتیجه ملموس، موجب فرسایش امید و شکل‌گیری احساس بی‌اثری در میان بخش قابل توجهی از اعضای هیئت علمی شده است. استمرار این وضعیت، این خطر را ایجاد می‌کند که بخشی از سرمایه اعتماد در محیط دانشگاهی آسیب ببیند و جایگاه دانشگاه و اعضای هیئت علمی طی ماه‌های گذشته، با وجود فشارهای معیشتی و ملاحظات ملی، از هرگونه اقدام جمعی پرهیز کرده و امید خود را به تحقق تصمیمات اتخاذشده حفظ کرده‌اند. با این حال، استمرار وضعیت موجود موجب شده این پرسش به‌صورت جدی در فضای دانشگاهی مطرح شود که تصمیماتی که تمامی مراحل کارشناسی، قانونی و اداری را طی کرده‌اند، تا چه اندازه از تضمین لازم برای اجرا برخوردارند.

شورای مرکزی کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران با تأکید بر ترجیح قطعی خود بر گفت‌وگو و حل مسئله از مسیر تعامل نهادی، جلسه مشترک برنامه‌ریزی‌شده مورخ ۲۴ خرداد ۱۴۰۵ میان وزرای محترم علوم و بهداشت، سازمان برنامه و بودجه، سازمان اداری و استخدامی و معاون اول محترم رئیس‌جمهور را آخرین فرصت مؤثر برای تعیین تکلیف عملی و قطعی این موضوع تلقی می‌کند.

بر همین اساس، شورای مرکزی کانون در جلسه مورخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۵ مصوب نمود در صورتی که جلسه مذکور بدون تصمیم اجرایی روشن، زمان‌بندی مشخص و آثار قابل مشاهده برای جامعه دانشگاهی پایان یابد، ناگزیر نسبت به صدور فراخوان برای تعلیق سراسری امتحانات در سطح دانشگاه‌های کشور ظرف دو روز پس از آن اقدام کند.

تأکید می‌شود این تصمیم نه با هدف ایجاد اختلال در نظام آموزش عالی، بلکه ناشی از نگرانی نسبت به تداوم وضعیتی است که نشانه‌های فرسایش اعتماد و کاهش ظرفیت پذیرش آن در دانشگاه‌ها آشکار شده است. همچنان باور داریم که با مداخله مؤثر و تصمیم‌گیری قاطع، امکان حل موضوع و جلوگیری از ورود آن به مراحل دشوارتر وجود دارد.

انتظار می‌رود جنابعالی با بهره‌گیری از جایگاه و ظرفیت قانونی وزارت متبوع، با مداخله مؤثر و پیگیری مستقیم، از شکل‌گیری شرایطی که نه در شأن دانشگاه و نه در جهت منافع کشور است پیشگیری فرمایید

با تجدید احترام

کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران

